

“Και γιατί εμείς να φοβόμαστε το θάνατο. Για μένα και για σένα θα είναι μόνο αιώνια χαρά”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Στο βίο του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ είναι γραμμένο ένα από τα φοβερά θαύματα αυτού του Αγίου, το οποίο έγινε το 1932. Ο Μιχαήλ Βασίλιεβιτς Μαντούροβ, μεγάλος ευεργέτης της γυναικείας μονής του Ντιβγιέγιεβο, αρρώστησε βαριά και ήταν ετοιμοθάνατος. Αδελφή του ήταν η μοναχή Ελένη.

Κάλεσε ο πατήρ Σεραφείμ την Ελένη και της είπε: «Χαρά μου, θέλω να κάνεις μία υπακοή... Θα τη δεχθείς αδελφή;». Η Ελένη απάντησε, ότι είναι πάντα έτοιμη για κάθε υπακοή.

«Καλά τότε, χαρά μου», συνέχισε ο πατήρ Σεραφείμ. «Να, βλέπεις, ο αδελφός σου ο Μιχαήλ κείτεται σε μας άρρωστος κι ήρθε ο καιρός να πεθάνει, όμως τον χρειάζομαι, τον χρειάζεται η οικογένειά μας, τα ορφανά μας. Να λοιπόν η υπακοή: Πέθανε εσύ, αδελφή, στη θέση του Μιχαήλ!».

Η Ελένη αμέσως απάντησε: «Ευλόγησε, πάτερ!». Ύστερα απ' αυτό ο Σεραφείμ για αρκετό χρόνο μιλούσε στην Ελένη περί θανάτου και αιώνιας ζωής. Ξαφνικά η Ελένη ταραχθηκε και φώναξε: «Πάτερ, εγώ φοβάμαι το θάνατο!».

Σ' αυτό της απάντησε ο άγιος άνθρωπος: **«Και γιατί εμείς να φοβόμαστε το θάνατο, χαρά μου; Για μένα και για σένα θα είναι μόνο αιώνια χαρά»**. Μόλις η Ελένη έφυγε απ' τον πατέρα Σεραφείμ, έπεσε στο κρεβάτι και πέθανε, ενώ ο αδελφός της Μιχαήλ έγινε καλά.

Λίγο πριν απ' το θάνατο χαρούμενα φώναζε: «Νάτον έρχεται, να !... Να κι ο άγγελος! Αλλά ποιος είναι αυτός;

Να και δυο απαίσια τέρατα. Αυτά είναι δαιμόνια! Αλλά αυτά είναι αδύναμα απέναντι σε μένα· τίποτα δεν μπορούν να μου κάνουν». Λίγο πριν την εορτή της Αγίας Τριάδας πέθανε η Ελένη. Έβαλαν το σώμα της στο ναό. Στην διάρκεια της Λειτουργίας την ημέρα της Αγίας Τριάδας οι παριστάμενοι είδαν στο πρόσωπό της πως τρεις φορές χαμογέλασε απ' το φέρετρο. Ο Άγιος Σεραφείμ αργότερα έλεγε γι' αυτήν ότι αγίασε.

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Εμμανουήλ», Εκδόσεις Χρόες 2010, Σσ. 168-169.